

som omsorg. Der er ikke meget omsorg i at blive hentet at politiet, få sin medicin og så gå hjem igen.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg hører, hvad der bliver sagt, men det er en gentagelse af synspunkter, der har været formuleret før, og mit gensvar bliver så det samme, og det fører os måske ikke så meget videre.

Men det er vigtigt at forstå, at det her instrument ikke står alene. Alt det, som fru Karen Klint siger, er jeg enig i. Det hele. Det udelukker bare ikke, at det fortsat også er relevant at gøre det her. For den ene del alene gør det ikke, og det her gør det heller ikke alene, og derfor må vi gøre begge dele.

Det er også det bedste argument for ikke at skulle lovforslaget, for der er en snæver indbyrdes sammenhæng i det her.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det kan godt være, at der set med sygehusøjne er en helhed i det, men der er ikke en sikkerhed for, at det sociale system bakker op. Der står netop klart, at det kun er, når patienten svigter den medicinske behandling, at den tvungne opfølgning kan gennemføres. Hvis patienten svigter det sociale islæt i det, eller hvis det sociale system svigter patienten, står patienten alene tilbage med sin tvangsmedicinering.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

For at det her kan ibrugtages, forudsættes det, at der er en udskrivningsaftale, som er sikkerheden for, at de systemer, der skal tale sammen og spille sammen omkring den enkelte patient, kommer til at spille sammen. Det er den første helt grundlæggende forudsætning for, at det her overhovedet kan tages i brug.

Derfor er jeg enig med fru Karen Klint i, at det her ikke kan stå alene. Det skal selvfølgelig følges op af, at patienten udskrives på en ordentlig måde, hvor vedkommende både er velmediceret, og hvor der også er lagt en plan for, hvad der skal ske, når man forlader sygehuset.

Det vil glæde mig umådelig meget, hvis det, at vi generelt får lavet flere udskrivningsplaner,

generelt får lavet flere koordinationsplaner, fører til, at der så ikke er nogen patienter, der har brug for det her. Jeg har ikke nogen ambition om, at hu hej, nu skal flest mulig på tvungen opfølgning. Nej, regeringen har en ambition om at nedbringe anvendelsen af tvang i psykiatrien.

Så hvis det, at vi nu skaber bedre koordinationsplaner og får skabt alvor bag de her koordinationsaftaler og udskrivningsaftaler, fører til, at en endnu mindre gruppe end den, der er forudsat, bliver dækket af reglen her, så er det kun fint. Men igen: Det ene udelukker ikke det andet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Noget, som vi ikke rigtig har været inde på, er de retspsykiatriske patienter. Der har hele tiden været den der diskussion om, hvor få de er, og om det sociale system, der følger dem op. Men sådan som jeg har forstået forslaget, vil de retspsykiatriske patienter ikke være omfattet af de samme retssikkerhedsgarantier med de 3 års tvangstilbageholdelse osv., og der vil heller ikke være nogen speciel plan for dem, for de har jo en dom.

Finder ministeren efter alle de overvejelser, ministeren i øvrigt har gjort sig om den der lille gruppe af almindelige psykiatriske patienter og hensynet til de pårørende, at det er de samme typer af argumenter, der kan føres over på de retspsykiatriske patienter, eller hvad er det for en gruppe? For med vedtagelsen af det her lovforslag giver Folketinget i virkeligheden bemyndigelse til justitsministeren om, at hun kan gøre, hvad hun vil.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg mener sådan set, at de grundlæggende overvejelser langt hen ad vejen er de samme. Jeg vil også meget gerne gå i en tættere dialog om det her, for det er rigtigt, at justitsministeren også har en vinkel på den del af sagen. Så det vil jeg meget gerne have lejlighed til at vende tilbage til i en form, hvor vi kan komme til at diskutere det tættere ind til materien, end vi kan gøre her i anden ordførerrunde.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så går vi over til den sidste korte bemærkning foreløbig, fru Birthe Skaarup.